

ДЕРЖАВНА МИТНА СЛУЖБА УКРАЇНИ (Держмитслужба)

вул. Дегтярівська, 11 Г, м. Київ, 04119, тел.: (044) 481-20-42, (044) 481-19-58, (044) 481-20-20
E:mail: post@customs.gov.ua; Код ЄДРПОУ 43115923

ФОП [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

Львівська митниця

Рішення

про результати розгляду скарги

ФОП [REDACTED]

Державна митна служба України розглянула скаргу ФОП [REDACTED] (далі – скаржник) [REDACTED] (вх. Держмитслужби № 8896/13/1 від 01.04.2025) на рішення Львівської митниці про коригування митної вартості товарів [REDACTED] (далі – Рішення) та рішення Львівської митниці оформлене листом [REDACTED] щодо відмови в скасуванні Рішення з урахуванням додаткових документів (далі – Відмова) та повідомляє.

На обґрунтування своїх вимог скаржник зазначає, що Львівською митницею (далі – Митниця) під час здійснення митного контролю за електронною митною декларацією (далі – ЕМД) [REDACTED] прийнято необґрунтоване Рішення, а за результатами розгляду додатково поданих відповідно до частини восьмої статті 55 Митного кодексу України (далі – Кодекс) документів прийнято необґрунтовану Відмову, у зв'язку з чим просить скасувати Рішення, визнати заявлену декларантом митну вартість з урахуванням наданих документів та вивільнити зарезервовані кошти.

Як документальні підтвердження скаржником до скарги надано копії: коносаменту [REDACTED]; скарги [REDACTED]; Відмови; виписки з особового рахунку [REDACTED].

Щодо вимоги скасувати Рішення, інформуємо, що порядок оскарження рішень, дій або бездіяльності митних органів встановлений главою 4 Митного кодексу України (далі – Кодекс).

СЕД АСКОД
Державна митна служба України
№ 15/15-02-02/13/2580 від 30.04.2025
Підписувач Падун Дмитро Петрович
Сертифікат 3FAA9288358EC00304000000F1EF36006786BC00
Дійсний з 03.07.2023 00:00:00 по 02.07.2025 23:59:59

Частиною першою статті 24 Кодексу передбачено, що будь-яка особа має право оскаржити рішення, дії або бездіяльність митних органів до митного органу вищого рівня або до суду, якщо вважає, що такими рішеннями, діями або бездіяльністю порушено її права, свободи чи інтереси, створено перешкоди для їх реалізації або на неї незаконно покладено будь-які обов'язки.

Відповідно до статті 26¹ Кодексу скарга може бути подана протягом 30 днів з дня, коли особа дізналася або повинна була дізнатися про порушення своїх прав унаслідок рішення, дії чи бездіяльності митного органу, але не пізніше шести місяців з дня прийняття відповідного рішення, вчинення дії або бездіяльності.

У разі пропуску строку подання скарги такий строк за заявою особи може бути поновлений, якщо митний орган вищого рівня визнає причини такого пропуску поважними.

Заява про поновлення пропущеного строку подання скарги та документи, що підтверджують поважність причин пропуску такого строку (за наявності), подаються разом із скаргою.

У разі пропуску особою строку подання скарги, встановленого частиною першою статті 26¹ Кодексу, або якщо причини для поновлення строку подання скарги визнані неповажними, митний орган вищого рівня залишає скаргу без розгляду та повідомляє про це особу, яка подала скаргу, а також про підстави визнання причин такого пропуску неповажними.

Відповідно до інформації, що міститься в Автоматизованій системі митного оформлення «Інспектор», Рішення прийнято Митницею [REDACTED] та в той же день електронним повідомленням направлено декларанту згідно з наказом Міністерства фінансів України від 30.05.2012 № 631 «Про затвердження Порядку виконання митних формальностей при здійсненні митного оформлення товарів із застосуванням митної декларації на бланку єдиного адміністративного документа». На підставі такого рішення товар «перець [REDACTED], мелений: [REDACTED]

[REDACTED]» (далі – товар) випущений у вільний обіг за ЕМД [REDACTED] шляхом сплати митних платежів згідно з митною вартістю товару, визначеною декларантом, та забезпечення сплати різниці між сумою митних платежів, обчисленою згідно з митною вартістю товару, визначеною декларантом, та сумою митних платежів, обчисленою згідно з митною вартістю товару, визначеною митним органом, шляхом надання забезпечення сплати митних платежів відповідно до розділу X Кодексу.

Таким чином, днем, коли ФОП [REDACTED] дізналось про порушення своїх прав унаслідок прийняття Митницею Рішення, є день отримання декларантом такого рішення.

З огляду на зазначене скарга ФОП [REDACTED] в частині скасування Рішення подана з пропуском строків, визначених частиною першою статті 26¹ Кодексу.

Щодо визнання заявленої декларантом митної вартості з урахуванням наданих документів, інформуємо, що Держмитслужбою витребувано у Митниці детальні пояснення стосовно обставин та підстав прийняття Рішення та Відмови.

Розглянувши аргументи скажника та позицію Митниці, викладену у листі [REDACTED] (вх. Держмитслужби № 4214/7.4/15 від 04.04.2025), Держмитслужба зазначає таке.

Порядок та методи визначення митної вартості товарів, які переміщуються через митний кордон України, встановлені розділом III Кодексу і базуються на положеннях статті VII Генеральної угоди з тарифів та торгівлі та Угоди про застосування статті VII ГАТТ (далі – Угода).

Заявлення митної вартості товарів здійснюється декларантом або уповноваженою ним особою під час декларування товарів у порядку, встановленому розділом VIII та главою 8 Кодексу.

Відповідно до пунктів 1, 2 частини другої статті 52 Кодексу декларант або уповноважена ним особа, які заявляють митну вартість товару, зобов'язані заявляти митну вартість, визначену ними самостійно, у тому числі за результатами консультацій з митним органом, подавати достовірні відомості про визначення митної вартості, які повинні базуватися на об'єктивних, документально підтверджених даних, що піддаються обчисленню.

Під час здійснення контролю правильності визначення митної вартості товарів митний орган зобов'язаний серед іншого перевіряти числове значення заявленої митної вартості, наявність у поданих документах усіх відомостей, що підтверджують числові значення складових митної вартості товарів, чи відомостей щодо ціни, що була фактично сплачена або підлягає сплаті за ці товари (пункт 1 частини четвертої статті 54 Кодексу).

У разі якщо надані згідно з частиною другою статті 53 Кодексу документи містять розбіжності, які мають вплив на правильність визначення митної вартості, наявні ознаки підробки або не містять всіх відомостей, що підтверджують числові значення складових митної вартості товарів, чи відомостей щодо ціни, що була фактично сплачена або підлягає сплаті за ці товари, декларант або уповноважена ним особа на письмову вимогу митного органу зобов'язані протягом 10 календарних днів надати (за наявності) додаткові документи.

Повноваження митних органів щодо можливості запиту додаткових документів передбачено як статтею 53 Кодексу, так і статтею 17 Угоди.

Стаття 17 Угоди передбачає, що ніщо не повинно тлумачитися так, що обмежує або ставить під сумнів право митних адміністрацій упевнитися в істинності або точності будь-якої заяви, документа чи декларації, поданої для цілей митної оцінки.

Пунктами 1, 2 частини п'ятої статті 54 Кодексу за митним органом закріплено право упевнюватися в достовірності або точності будь-якої заяви, документа чи розрахунку, поданих для цілей визначення митної вартості у випадках, встановлених Кодексом, письмово запитувати від декларанта або уповноваженої ним особи додаткові документи та відомості, якщо це необхідно для прийняття рішення про визнання заявленої митної вартості.

У разі неподання декларантом або уповноваженою ним особою документів згідно з переліком та відповідно до умов, зазначених у частинах другій – четвертій статті 53 Кодексу, або відсутності у цих документах всіх відомостей, що підтверджують числові значення складових митної вартості товарів, чи відомостей щодо ціни, що була фактично сплачена або підлягає сплаті за ці товари, митний орган може відмовити у митному оформленні товарів за заявленою декларантом або уповноваженою ним особою митною вартістю (пункт 2 частини шостої статті 54 Кодексу).

Згідно з частиною третьою статті 54 Кодексу за результатами здійснення контролю правильності визначення митної вартості товарів митний орган визнає заявлену декларантом або уповноваженою ним особою митну вартість чи приймає письмове рішення про її коригування відповідно до положень статті 55 Кодексу.

Положеннями частин сьомої-дев'ятої статті 55 Кодексу визначено, що у випадку незгоди декларанта або уповноваженої ним особи з рішенням митного органу про коригування заявленої митної вартості товарів митний орган за зверненням декларанта або уповноваженої ним особи випускає товари, що декларуються, у вільний обіг за умови сплати митних платежів згідно з митною вартістю цих товарів, визначеною декларантом або уповноваженою ним особою, та забезпечення сплати різниці між сумою митних платежів, обчисленою згідно з митною вартістю товарів, визначеною декларантом або уповноваженою ним особою, та сумою митних платежів, обчисленою згідно з митною вартістю товарів, визначеною митним органом, шляхом надання забезпечення сплати митних платежів відповідно до розділу X Кодексу на строк 90 днів з дня випуску товарів.

Протягом 80 днів з дня випуску товарів декларант або уповноважена ним особа може надати митному органу додаткові документи для підтвердження заявленої ним митної вартості товарів, що декларуються.

У разі надання декларантом або уповноваженою ним особою додаткових документів митний орган розглядає подані додаткові документи і протягом 5 робочих днів з дати їх подання виносить письмове рішення щодо визнання заявленої митної вартості та скасовує рішення про коригування заявленої митної вартості або надає обґрунтовану відмову у визнанні заявленої митної вартості з урахуванням додаткових документів. У такому разі надане забезпечення сплати митних платежів відповідно повертається (вивільняється) або використовується для сплати відповідних митних платежів.

10.03.2025 скаржник в порядку частини восьмої статті 55 Кодексу направив на адресу Митниці скаргу із наданням додаткових документів для підтвердження заявленої за ЕМД [REDACTED] митної вартості товару.

За результатами розгляду додаткових документів Митницею 14.03.2025 в порядку частини дев'ятої статті 55 Кодексу направлено скаржнику Відмову.

Держмитслужбою при перевірці Відмови на предмет її обґрунтованості встановлено, що Митницею наведено причини, через які заявлена декларантом митна вартість товару не може бути визнана, зокрема:

неподання належних документальних підтверджень ціни, що фактично сплачена за оцінюваний товар;

ненадання належних транспортних перевізних документів;

ненадання належних документальних підтверджень складових митної вартості, визначених пунктами 5, 6 частини десятої статті 58 Кодексу.

За результатами опрацювання документів, поданих скаржником до Митниці та до скарги, Держмитслужба зазначає наступне.

Одними із основних документів, що підтверджують митну вартість товарів, є банківські платіжні документи, що стосуються оцінюваного товару, та транспортні (перевізні) документи, якщо за умовами поставки витрати на транспортування не включені у вартість товару, а також документи, що містять відомості про вартість перевезення оцінюваних товарів (пункти 4, 6 частини другої статті 53 Кодексу).

Водночас погоджуємо позицію Митниці щодо відсутності в платіжних інструкціях в іноземній валюті або банківських металах [REDACTED] належних відомостей про виконавця надавача платіжних послуг чи його ID ключа, які б підтверджували виконання операцій за такими платіжними інструкціями.

Отже, скаржником не надано належних документальних підтверджень ціни, що фактично сплачена за оцінюваний товар.

Пунктами 5, 6 частини десятої статті 58 Кодексу встановлено, що при визначенні митної вартості до ціни, що була фактично сплачена або підлягає сплаті за оцінювані товари, додаються такі витрати (складові митної вартості), якщо вони не включалися до ціни, що була фактично сплачена або підлягає сплаті:

витрати на транспортування оцінюваних товарів до аеропорту, порту або іншого місця ввезення на митну територію України;

витрати на навантаження, вивантаження та обробку оцінюваних товарів, пов'язані з їх транспортуванням до аеропорту, порту або іншого місця ввезення на митну територію України.

Відповідно до наказу Міністерства фінансів України від 24 травня 2012 року № 599 «Про затвердження Форми декларації митної вартості та Правил її заповнення» (далі – Наказ № 599) для підтвердження витрат на транспортування декларантом відповідно до пункту 6 частини другої статті 53 Кодексу подаються транспортні (перевізні) документи, а також документи, що містять відомості про вартість перевезення оцінюваних товарів, до яких можуть належати:

рахунок-фактура (акт виконаних робіт (наданих послуг)) від виконавця договору (контракту) про надання транспортно-експедиційних послуг, що містить реквізити сторін, суму та умови платежу, інші відомості, відповідно до яких встановлюється належність послуг до товарів;

банківські та платіжні документи, що підтверджують факт оплати транспортно-експедиційних послуг відповідно до виставленого рахунка-фактури;

калькуляція транспортних витрат (якщо перевезення товарів здійснюється з використанням власного транспортного засобу), що містить відомості про

маршрут перевезення, його протяжність у кілометрах до місця ввезення на митну територію України та по митній території України, розмір тарифної ставки на перевезення за одиницю виміру (вагу) товару за 1 кілометр маршруту.

Згідно з коносаментом [REDACTED], CMR [REDACTED] та інвойсом [REDACTED] поставка товару здійснювалась за маршрутом [REDACTED] на умовах поставки [REDACTED].

При цьому, у графі «Спосіб поставки» (Метод транзакції) митної декларації країни відправлення [REDACTED] наявна розбіжність між числовим та літерним позначенням, а саме зазначено [REDACTED], що не відповідає інформації, наявній на офіційному сайті Головного митного управління Китайської Народної Республіки, зокрема Таблиці кодів способів поставки (методів транзакцій) (<http://www.customs.gov.cn>), відповідно до якої числовому значенню [REDACTED] відповідає значення умов поставки [REDACTED].

Зважаючи на викладене вище виникають сумніви щодо достовірності заявлених відомостей, що мають вплив на правильність визначення митної вартості, зокрема, умов поставки [REDACTED] та повноти включення до митної вартості всіх її складових, зокрема витрат на транспортування оцінюваного товару за маршрутом [REDACTED].

Окремо слід відмітити, що відповідно до положень міжнародного законодавства коносамент – це документ, що видається морським перевізником вантажу його відправнику, засвідчує прийняття вантажу до перевезення, підтверджує укладання договору перевезення, підписується капітаном судна або іншими представниками, що підтверджує факт передачі вантажу для перевезення. Таким чином, поданий до митного оформлення коносамент [REDACTED] без підпису капітана судна або іншого представника перевізника не може підтверджувати факт прийняття оцінюваних товарів до перевезення, а також відомостей, що в ньому зазначені.

Враховуючи викладене, Держмитслужба дійшла висновку про відсутність підстав для визнання заявленої декларантом за ЕМД [REDACTED] митної вартості товарів з урахуванням наданих документів.

З огляду на зазначене відповідно до пункту 3 частини першої статті 26⁵ Кодексу Держмитслужбою прийнято рішення про залишення скарги ФОП [REDACTED] без задоволення.

У разі незгоди із зазначеним рішенням ФОП [REDACTED] має право на його оскарження в судовому порядку.

Директор Департаменту контролю та
адміністрування митних платежів

Дмитро ПАДУН

[REDACTED]